LANDTBRUK

Medel mot möss och sorkar.

Möss och sorkar i trädgårdar utrotas genom att hålla kolsvavfla i hålen. Genom kolsvafvelångorna som sprida sig i alla gångar, förgiftas djuren.

Ett annat sätt är att i hålen nedstoppa styken af kalciumkarbid och därefter vattna grundligt samt tilltrampa hålen. Karbiden utvecklar då acetylengas, som genomtränger alla gångar och värkar ytterst giftigt. Då gasen jämväl kan ha skadliga biverkningar på växtrötter, torde dock litet försiktighet vara af nöden, t. ex. i fruktträdgården, så att man ej råkar förgifta jämväl träden.

Mask hos svinen.

Om ungsvinen icke tyckas trifvas ehuru de erhålla god skötsel och tillräckligt med föda är detta antagligen beroende på, att mask finnes i deras inälfvor och magar, och födan kan lika väl kastas bort som att gifvas åt sådana svin. Terpentin är ett bra motemedel mot mask hos svinkreaturen och kan gifvas dem i proportion af en tesked åt en 50-pound gris. Terpentinen gifves i sörpa eller annan liknande föda och bör gifvas efter det djuren fastat tjugufyra timmar. Bäst är att afskilja svinen i mindre flockar, så att en del ej få en öfverdos och ett par tre medicineringar md terpentin plägar i de flästa fall visa sig tillräckligt.

Jordens rening.

Jordens "rening" sker i första hand genom humusbildning, genom de organiska ämnenas verksamhet därstädes, tack vare hvilka processer de giftiga ämnena blifva olösliga o. säiunda oskadliga för växterna och då nämda processer försiggå desto lifligare, i ju bättre fysikaliskt skick jorden befinner sig, så förklaras däraf betydelsen af jordens rationella bearbetning, dess trädesbehandling o. s. v. för vidmakthållandet och ökandet af dess bördighet. Ett annat medel, genom hvilket, enligt Whitney's påstående, jorden kan "renas" är gödslingen, och särskildt anser han konstgödselmedlen vara mycket verksamma för detta ändamål. Dessas praktiska betydelse för jordbruken menar han till och med till hufvudsaklig del ligga i deras "jordrenande" förmåga.

Att hindra hornens utväxt hos Nötkreatur.

Hufvudgrundsatsen vid förädling af djur och växter är att söka utbilda hufvudsakligen de nyttigare delarna men få dem, som ej äro af gagn att försvinna. Hornen äro visserligen till gagn för djuren, så länge de lefva i vildt tillstånd och behöfva försvara sig. De tama djuren behöfva dem ej, men kunna lätt göra skada med dem, och då därtill kommer, att till deras bildning, åtgår näring som bättre kunde användas till kött eller mjölk, så är det blott öfverensstämmande med nämda grundsats för arbetet för husdjurens förädling eller förbättring att söka befria djuren från den onödiga prydnaden.

Hornlösheten hos nötkreatur medför afsevärda fördelar; djuren skada hvarken hvarandra eller andra djur eller människor så lätt som det sker med hornen, de blifva fridsammare och stillare, och hafva därför mer benägenhet till att hålla sig i hull än bräkiga horn-kreatur. De äro lättare att forsla, man kan af de hornlösa få rum med flera i en järnvägsvagn än af lika stora behornade djur. Åtskilliga skäl tala således för att beröfva kreaturen hornprydnaden, blott det kan ske utan allt för stor smärta för djuren. Det sker säkrast och smärtfritt på de unga djuren innan hornen börjat utväxa. Under första veckan efter kalfvens födelse bortklippes håret kring de punkter där hornämnena ännu äro dolda under huden. Hornämnena gnidas med spetsen af en stång kaustikt kali (köpes på apotek) under en fjärdedels minut, och ingnidningen upprepas med 5 minuters mellantid. Denna behandling plägar döda hornämnena och således hindra hornen att utväxa. Som det kaustiska kalit är starkt frätande måste man hålla stången omvirad med ett starkt papper så den ej kommer i beröring med händer eller kläder. Likaså bör man tillse, att den gnides midt uppå hornämnet men ej omkring för att ej hudens öfverkött skall frätas, hvilket förorsakar djuren smärta.

Bondepraktika.

Genomsnittskostnaden för transportering af ett ton varor per mil med godståg är 7.9 cents, under det kostnaden för samma transport med vagn på landsväg är 23c. I skillnaden mellan dessa priser ligger det hufvudsakligaste argumentet för goda landsvägar. Frågan är af vital natur, och alla som frakta sina produkter till afsättningsorterna böra beakta densamma.

*

Allt för många farmare inom majsbältet äro okunniga om de fördelar som vinnas genom att välja en jordmån som afkastar 1,000 bushels majs på 15 acres i stället för att sprida denna skörd öfver 50 acres. En sådan reform i jordbruket skulle komma att medföra ofantliga fördelar genom den besparing i arbete och utsäde som därigenom vinnes jämte den landareal som genom en sådan ekonomi erhålles för andra ändamål.

*

Oljekakor, eller som de här i landet kallas oil meal, äro allmänt erkända för sitt näringsvärde för kreatur, såväl hästar som nötboskap, och böra aldrig saknas på farmen. De utgöra en ovärderlig omväxling i ransonerna och äro af samma betydelse för kreaturen som rätternas omväxling på farmarens bord.

Vinkar för hästägare.

Gå ned till stallet innan ni går och lägger er och se till att allt är som det skall vara, men oroa icke hästarna onödigtvis. Ni torde kunna rädda en värdefull häst genom denna tillsyn om kvällarna.

Parhästar, som komma upp på oetslet lika långt, göra mera arbete med samma ansträngning för både sig själf och körsvennen än andra, som icke äro så parade. Sådana hästar se dessutom mycket bättre ut, både såsom arbets- och vagnshästar, och betinga äfven vanligen ett bättre pris.

*

Hästar som äro dåligt utfodrade, och följaktligen magra, äro mera fallna för mask än andra. Det finns ett botemedel mot mask, som sällan underlåter att drifva dessa snyltgäster ur djurens inälfvor, och detta består uti att blanda en tesked välpulveriserad röktobak med malen säd eller gröpe som gifvas hästen två eller tre gånger i veckan. Detta skall drifva ut masken, förbättra hästens hälsotillstånd och göra hans hår mer glänsande.

*

Tuppspatt (Stringhalt) förstör en häst så att han blir nästan värdelös på marknaden. Att bota en sådan åkomma gnider man de styfva lederna en gång om dagen med alkohol. Om gnidningen utföres väl skall åkomman inom kort vara botad.

*

Ett af de bästa botemedel för selbrott hos hästar består af två teskedar pulveriserad hvit ekbark blandad i två quart vatten. Häll vattnet kokande hett öfver barken och låt det stå tills det kallnar. Därpå silas det och butäljeras och användes därpå för grundlig tvättning, icke rubbning eller gnidning, på selbrotten.

Kvinnan och hemmet

Hvad är det, som gör hemmet?

Kärlek, sympati och förtroende. Barndomens minnen, föräldrars ömhet, ungdomens strålande förhoppningar, en systers stolthet, en broders deltagande och hjälp, ömsesidig tillit, gemensamt hopp, samfällda intressen och sorger; allt detta skapar och helgar hemmet.

Ett hus utan kärlek kan vara hvad som hälst, slott eller koja, men ett hem är det icke, ty kärleken är lifvet i ett verkligt hem. "Ett hem utan kärlek är icke mer ett hem än en kropp utan själ är en människa".

Naturens skönheter äro alltid en glädje för oss, men solsken på himlen betyder icke mycket, om icke solsken också finnes i hjärtat.

Vi kunna alla, hvar i sin stad, bidraga mycket till hemmets lycka. Förnöjsamhet och godt lynne äro härvidlag goda medarbetare, hvaremot en missnöjd människa är sitt eget straff och sannolikt plägar sig själf mer än andra, ty då hon aldrig är nöjd, är hon icke häller lycklig. Men visserligen gör hon äfven andra olyckliga. Till att göra vår omgifning lyckig, fordras ingen stor uppoffring, ehuru endast god vilja icke är tillräcklig. Därtill fordras äfven takt, studium och öfning.

Ett vänligt och deltagande sätt gör underverk.

Är det nödvändigt att klandra, uttala åtminstone ditt klander med vänlighet, i synnerhet om det gäller barn, ty barnets lilla värld förmörkas lättare än mannens "stjärnehimmel". Det berättas om Rubens, att han med ett enda drag af penseln kunde förvandla ett skrattande barn till ett gråtande. Vi kunna göra på samma sätt. Ett enda ord är likaledes tillräckligt.

Det är sammaledes en god regel att uttala sitt klander eller gifva tillrättavisningar mellan fyra ögon, men däremot uttala beröm offentligt. Hvad som enskildt säges, skall upptagas på ett bättre och lugnare sätt och uppfattas som välvilligt menadt, och skall just för den skull ha större verkan, medan offentligt beröm utgör en kraftig sporre, en rik belöning.

Det finns väl knappast någon familj, där ej meningsskiljaktigheter kunna förekomma. Men därför behöfver ej enigheten i det stora hela lida. Hufvudsaken är att man behandlar hvarandra som vänner och ej som fiender, söker jämka ihop de skillda åsikterna, försona motsatserna och aldrig lämna ur sikte, att enighet skapar ej blott styrka utan äfven lycka.

Tid.

Inte tid, är nutidens lösen.

Frågar man folk, hvarför man icke sett till dem på så länge, är svaret jämt:

Inte tid!

Inte tid till ett bref, en visit, ett besök vid en sjuksäng, i hemmet eller på lasarettet, inte tid till att hvila ut i sällskap och samtal ens med de närmaste. Vi arbeta och arbeta, hänga i och hänga i, medan fränder dö och våra föräldrar åldras.

De kunna vara sjuka, svaga, gå på grafvens brädd — falla bort i dag lika gärna som i morgon, men vi ha inte tid att dröja litet hos dem, att i förbigående titta in för att åter se dem, och höra hur de ha det.

Vi ha ju evigheten för oss! Vi såväl som de!

Där uppe få vi tid — ett öfverflöd af tid för att hvila ut och vistas i hvarandras sällskap. Här nere gäller det att arbeta, det outtröttliga, alltomfattande arbetet dag ut och dag in. Och man skakar på hufvudet och ryeker på axlarna och hinner då och då att i förbifarten kasta några ord till sin gamla mor.

Så som härom sistens:

Hon hade gästat sin vuxne son, hon hade gjort sig omak och rest den långa vägen till honom. Nu hade han följt henne till tåget, fått henne in i vagnen, då hon vänder sig om i dörröppningen och säger med en röst, som tyckes komma långt bortifrån:

— Jag ser dig väl snart igen, min son! Du tittar väl hem någon gång?

Jag hörde icke hans svar, men jag förstod så väl meningen:

— Vi ha ju evigheten för oss!

Ringar.

Fingerringen, som hör till våra äldsta smycken, har en hel del intressanta enskildheter i sin historia. Enligt gammalt engelskt bruk satt brudgummen förlofningsringen först på brudens vänstra tumme med orden "i faderns namn", därpå på pekfingret med orden "i sonens namn", på långfingret "i den helige andes namn" och slutligen på ringfingret med ordet "amen".

Om en ung flicka från ön Man förolämpats af en ogift man och han inför rätta i hennes närvaro befunnits skyldig, öfverräckte han henne ett svärd, ett snöre och en ring. Med svärdet fick hon hugga af hans hufvud, binda honom med snöret och med ringen tvinga honom att gifta sig med henne. Detta sista straff blef nog inte alltid det mildaste för den staekars syndaren.

Vigselringen har särskildt i England spelat en stor roll från sjuttonde till nittonde århundradena. Vanligtvis hade ringarna en rent personlig, individuell betydelse. Ibland bar man också ringar till minne af någon särskild tilldragelse, som t. ex. då Nelson, den britiske nationalhjälten, hade fallit vid Trafalgar.

Barnaögon.

Glada, milda barnaögen, bedröfvade, stilla barnaögon! Det ena så naturligtvis, så självklart, det andra så obegripligt — är då icke barndomen glädjens tid? Den är det, om vi icke, vi uppfostrare, förvandla den till motsatsen. Och hvarigenom? Genom att berömma det ena barnets skönhet medan det andra af naturen mera styfmoderligt behandladt, hör på. Genom att säga: Det är min egen gosse eller min egen flicka, medan kanske en liten bror eller syster, som kanhända har ett mindre vinnande väsen, men ett lika varmt litet hjärta, står och hör på. Hur sorgligt var ej det svar, som en dylik liten tillbakasatt flicka gaf sin mor, då denna frågade: "Är det du, mitt älskade barn?" "Nej, mamma, det är bara jag", svarade den stackars lilla. Månne den lilla flickan någonsin haft "glada barnaögon? Varen lika mot barnen i hemmet, i skolan, hvarhälst de äro i eder vård! Det finns barnasorger nog, som man tyvärr ej alltid kan afhjälpa, denna kan afhjälpas: Gör ej skillnad på de små!

Litet af hvarje.

En gjuten tår är en smärta mindre.

*

Det är ett fel hos finkänsliga naturer, att af andra vänta den försynthet, som blott de själfva äga.

*

Af alla varelser är kvinnan den sämsta, så snart hon upphört att vara den bästa.

*

Fantasi är en farlig gåfva. Den, som fått denna egenskap, måste äga mycket förstånd för att icke själf bli olycklig, och mycket godt hjärtelag för att icke göra andra olyckliga.

*

I moralen liksom i konsten betyda ord ingenting, handlingarne däremot allt. Idén, som döljer sig bakom en tafla af Rafael, är ej hufvudsaken; målningen själf — på den beror det.

*

Vill man rengöra fönster väl och fort, kan man göra detta genom att slå en eller två matskedar ammoniak i ett ämbar vatten. Ingenting gör fönsterglaset så rent och vackert som just detta. Ett stycke flanell, doppadt i kamfertsprit rengör äfven speglar och fönsterglas snabbt och säkert.

*

Rostfläckar borttagas med citronsaft och salt. Fläckarna öfverströs först med salt och genomfuktas därpå med citronsaft, hvarefter de få ligga utsatta för starkt solljus. Denna metod verkar långsammare än andra, men den skadar ej det finaste tyg som kanske andra hastigare medel.

*

De mörka fläckar som kvarblifva på knifbladet, sedan detta är begagnadt att skära frukt med, aflägsnas lätt, om man gnider dem med en i stenkolsaska doppad yllelapp. Ett annat medel, som också tar bort fläckar från stålet, är smärgel hoprördt i sprit. Det strykes på knifbladet med en kork och är ett mycket erkändt rengöringsmedel.

*

För att kunna bevara ägg friska utan att betäcka dem hvarftals, ställer man dem i en s. k. ägghylla, bestående af bräder, som på längden och tvären äro försedda med hål af ett äggs storlek. Äggen bestrykas med svinflott och stickas ned i hålen, och ägghyllan placeras på ett kyligt, luftigt ställe. På detta sätt kunna ägg hålla sig friska flera månader.

Är ni ofta hes? Har ni en besvärande retning i er hals? Är ni under natten oroad af hosta, och har ni om morgnarna mycket slem i halsen? Önskar ni bli botad? Om så är, tag Chamberlain's Cough Remedy, och ni skall bli nöjd. Säljes hos alla handlande.

NYBYGGAR-DAFFNES KNIF.

— Jag såg den mycket omtalade Ramselappen första gången en Augustikväll för femton år sedan. Han var då re'n gammal och krokig, hade krokiga ben och en underlig, flammig blick. Gul och ful var hyn, och i munnen satt en gammal pipa, gammal och osnygg var den med.

Jag var just i färd med att bryta min första åkerlapp, och jag väntade honom liksom alla andra, ty Ramselappen ville alltid skrämma främlingar från fjällranden, om det gick — han ville vara ensam herre i skogen.

Det var vägvisaren öfver fjället, Anders i Nybygget, som talte en nybyggarhistoria, medan regnet öste ner, och vi hvilade en stund i hyddan. Så fortsatte han:

— Han hälsade liksom om vi varit barndomsbekanta, och frågade, om jag ämnade slå mig ned där. Ja, jag tänkte det, sade jag, och såg bekymmersamt på den risiga marken.

— Jojo, men han hade den jorden förr till renbete, och tänkte ej släppa den. Och så gick han.

— Jag var en smula kuslig till mods sedan, ty Ramselappen var en fruktad lapp med sina många renar och tjufkonster.

— Han kom andra gången, då jag brutit hela teger, skaffat mig ko och en kvinna, som skulle sköta mitt hus. Den kvinnan kom en dag till mig på nybygget och bjöd sig ut att arbeta. Hon var van vid arbete, sade hon, och kände till bygden väl, ty hon hade haft sin barndom i fjället. Folket kallade henne Nybyggar-Daffne och till börden var hon finska.

Jag var villrådig, men tog henne likväl till sist, då hon gick med på mina villkor.

Och jag ångrade mig ej. Hon var huld mot min ko och arbetade med glädje.

Men Ramselappen kom, som sagdt, och fordrade, att Daffne skulle ut ur huset, ty det var en farlig kvinna, sade han. Han kände henne sedan gammalt, och hans renar voro rädda för hennes långa knif.

— Jag tog mod till mig, och svarade lappen snäft och bestämdt, att den saken skötte jag utan någon annans hjälp.

Och så gick han igen, men i blicken låg något fult, som gjorde en nybyggare rädd och mörkret farligt för honom.

—Någon tid efteråt förde jag Ramselappen försiktigt på tal. Då flög något hårt öfver Daffnes anlete. Och då jag närmare frågade efter deras bekantskap, fick jag höra en underlig historia af Nybyggar-Daffne.

— Min far var nybyggare, och han hade det fattigt, ty barnen voro många, och grödan klen.

Ramselappen kom ofta till min fars tjäll och underligt nog hade han oftast en silfverslant eller ett köttstycke i kolten, men jag var rädd för honom då, liksom jag hatar honom nu, ty på mig sände han giriga blickar, den uslingen.

Far blef emellertid skyldig honom på detta sätt, det visste han — lappen skulle ej nöja sig utan lön. En dag kom han åter och begärde mig till hustru.

Jag var ung fast äldst och — far brukade säga det — en vacker tös.

Han bleknade, far min, men vågade ej säga Ramselappen emot. Han fick väl som han ville. Jag var ängslig, men sade just som så, att en lapp ville jag ej ha, vore han aldrig än så rik, ty lappar var min afsky.

Då vredgades Ramselappen och mente, att den saken vore väl afgjord med min fars bifall. Han ville för öfrigt taga mig med våld, men — då stod Nybyggar-Daffnes knif emellan, hvass och blank.

Då for Ramselappen bort, ty strida som jag med knif, kunde han ej.

Sedan den dagen var Ramselappen vår fiende. Genom fars magra tegar lät han renhjorden ströfva, och fiskvattnet förtrollade han för alltid. En dag var min far, Renbofinnen, tvungen att fly öfver åsarna ner till det breda vattnet, ni vet.

Mitt och fars lif ville lappen åt, men — min knif stod emellan.

Hon slutade tvärt, och sade sedan aldrig något mer vare sig om Ramselappen eller far sin. Hon återtog sin lugna gång i arbetet. En och annan gång åt jag renbog och visste mycket väl, att det var Ramselappens ren, men — en nybyggares hungriga mage säger aldrig nej.

Några dagar före jul band Daffne skidorna på fötterna och gick ut mot skogen och fjället. Hon skulle önska Ramselappen en god jul, sade hon.

Hon kom aldrig igen. Några dagar efteråt gick ett rykte att Ramselappen satt död i sin kåta. Han såg hård ut som förr, sades det, där han satt med det lurande gula anletet hvilande på koltkragen. Han hade dött för en hämdlysten, aldrig förlåtande hand, — så talte man — ty vid hjärtat syntes ett märke efter Nybyggar-Daffnes knif.

(Sv. Am. V.) **Ernst Erikson.**

Svar på tal.

En ung dam kom härförliden in i en bagarbod och klagade öfver att en tårta, som hon köpt dagen förut, befunnits mycket dålig. Bagaren, en gammal bitvarg, var händelsevis själf inne vid tillfället och blef ond, då han hörde sin vara tadlas.

"Ja' ska' säja fröken", yttrade han med öfverlägsen min, "att jag bakade tårtor innan fröken var född!"

"Äh," blef svaret, "då var det nog en af de där tårtorna jag fick i går".

CAVES FOTOGRAFIATELIER
502 LOGAN AVENUE, CORNER PARK STREET.
Belt Line spårvagn för eder till vår dörr.
FOTOGRAFIER. INRAMNING AF TAFLOR. PORTRÄTTFÖRSTORINGAR.
Barnfotografering vår specialitet.
Kom och se våra profkort.

Res med
"Empress"-ångarne
öfver Atlanten!
Onsd. Mars 16 Lake Champlain ..... Lörd. Apr. 2
Fred. „ 25 Empress of Britain ..... Fred. „ 8
Onsd. „ 30 Lake Manitoba ..... Lörd. „ 16
För att beställa biljett vänd Eder till närmaste agent eller till
Canada Pacific Steamship Co.
S. J. SHARP.
General ageuten 217 McDermot ave. Winnipeg.

GEORGE McCORD FASHIONABLE TAILOR
THE BEST IN THE WEST
209 PACIFIC AVE. WINNIPEG.
Första klassens skrädderi
GÖR EN PROFBESTÄLLNING.

"Skandinavisk Kolonisering"
Ypperligt tillfälle att på lätta villkor erhålla 20 acres eller mer af de sex "Richvale Kolonier" hvaraf två blifvit åsidosatta för skandinaver. Cirka 2,000 acres godt, slätt och odladt land, $80 per acre, 10 proc. kontant, beläget i den soliga, naturskona och bördiga Sacramento-dalen, California. Om närmare upplysningar besök eller skrif genast till Charles Lind, Lathrop, Calif

The White Cloud
Tvättmaskinen.
En nödvändighetsartiket i hvarje hem. Har inga sådana inre delar som nöta tvättgodset, och Ni sparar därför på de pengar Ni brukar ge ut för nytt linne. Observera den mekanism som genom lufttryck drifver vattnet genom kläderna o. m sin snabba rotation sköter själfva tvättningsproceduren.
De finaste spetsar kunna tvättas i denna maskin utan att det ringaste skadas. Maskinen är lättgående och af ringa tyngd.
Vi garantera att hvarje maskin blir till belåtenhet. Ni får Edra pengar tillbaka om Ni ej blir n er än nöjd.
Levereras hvar som helst inom staden för $12.00 pr. st.
CHARLES MULVEY.
Phone Main 3014. Elmwood, Winnipeg.
Hardware, Paints, Mechanic Tools.

För endast $2.00
kan ni sända SVENSKA CANADA TIDNINGEN för ett helt år till edra släktingar och vänner i Sverige

A. P. CEDERQVIST
Dam och Herrskräddare
236 Logan Ave. Cor. Logan & King St.
Förfärdigar Herr- och Damkläder
FÖRSTA KLASSENS arbete garanteras.
Rikt urval af TYGER och SKINN.
Gör mig ett besök och full belåtenhet tillförsäkras.

EN DOLLAR PRESENT
till våra läsare.
Hvar och en som NUGENAST insänder 1 dollar (som betalning för gammal eller ny prenumeration) får samtidigt uppgifva namnet på två vänner eller anhöriga i Sverige till hvilka vi under hela året 1910 gratis sända vår "Månadsupplaga för hemlandet". Pris 50c. pr årsexemplar — alltså 1 dollars värde gratis. Erhålles endast som gratispremie.
Svenska Canada-Tidningen.

Ogilvie's Royal Household Flour
Är alltid till belåtenhet
Hvad kan Ni mer begära?

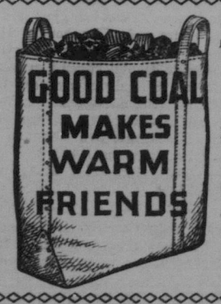

Största Kol- och vedgård
i Vestra Canada
Kontor och Vedgård
Cor. ROSS & BRANT ST.
Antracit och Bituminiöst kol.
Snabb hemkörning.
Belåtenhet garanteras.
VED Tamrac, gran, asp, knubb, och splitved.
CENTRAL COAL & WOOD CO.
Phone Main 585.

Alla som äta bröd
borde se till att brödet levereras i rena och hygieniska omslag. Säg till er bagare att han bör använda
Eddy's Brödomslag
Vi äro tillverkare af de "Bread Wrappers" som nu användas af förstklassiga bagare i Ottawa, Montreal, Toronto och andra städer.
THE E. B. EDDY CO., LTD., HULL, CANADA.